

Munkás Szó

Népi demokráciáért!

Hógrádmegye demokratikus hetilapja.

TARTALOM:

Tüntető nagygyűlés Salgótarjában
Két ember
Salgótarján köszönete a hadifoglyokért
Egy keveset a Csitáriakról
A siker imádatáról
Egy bukott miniszterelnök
Tulóra és protekció
Jönnék (vers)
Rohammunka
Szövetkezeti hírek
Hírek — Sport, stb.

III. évfolyam. 23. szám.
Salgótarján, 1947. június 8

Egyes szám ára: 60 fillér.
Előfizetési ár: Egy hónapra 2 Ft. 40 f.
Negyedévre 7 forint.

Megjelenik minden VASÁRNAP
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca 45. szám

Tüntető nagygyűlés Salgótarjában

Nagy Ferenc a saját fajtáját árulta el! Felelős államférfi régen sülyedt olyan mélyre, mint ő! — mondotta Kádár János a vasárnapi nagygyűlésen.

A Magyar Kommunista Párt mindenkor nagy súlyt helyezett arra, hogy a magyar nép, melvnek ő a leghivatottabb vezetője, kellő időben és pontosan értesüljön a magyar politika fontos eseményeiről és tisztában legyen a tennivalókkal, amelyek reá és elsősorban reá várnak. Városunk falai között a felszabadulás óta a párt minden személyiségét üdvözölhettük, legsűrűbben éppen magát Rákosi Mátyást, aki különösen nagyfontosságúnak tartotta és tartja a legközvetlenebb kapcsolat állandó fenntartását városunk és az iparmedence népével. Az utolsó napok váratlan fordulatai, döntő fontosságú eseményei az elmúlt vasárnap Ká-

dár János elvtársat, helyettes főtitkárt, a párt egyik régi harcosát hozta közénk, hogy tőle halljuk meg a nagy árulás történetét, melyet a Kisgazda Párt legnagyobb súlyu személyisége, Nagy Ferenc követett el saját osztálya, a magyar paraszt és népe, a magyar nép ellen és fokozott bizalommal, kitartással álljunk a három éves terv munkásai sorába.

A vasárnap délelőtti nagygyűlésre, mely a szokott helyen, a város Fő-terén zajlott le, több ezer főnyi tömeg gyűlt össze. Az üdvözetek és kedves ajánlások átadása után Kádár János a többek között a következőket mondotta:

ság és az értelmiség egyértelműen mellettünk foglalt állást.

A bankok évi haszna 200 millió forint, ezzel elősegítjük a 3 éves terv megvalósítását. Balogh páter, a Kisgazdapárt főtitkára azt mondotta

Nagy Ferenc elárulta az országot

A 3 éves terv tárgyalásai javában tartottak, amikor a Kisgazdapárt elnöke és a kormány felelős miniszterelnöke svájci szabadságra ment. A magyar kormány irt a szovjet hatóságoknak, hogy adják ki nekünk Kovács Bélát, hogy a magyar nép előtt felaljen bűnelért.

A szovjet kormány közölte, hogy kérésünket nem teljesítheti. A jegyzék könyv mellékletéül azonban elküldte az általa kihallgatott Kovács Béának, Aranynak, Jaczkónak és másik 3 társuknak irásbeli vallomását. Ebből kiderült, hogy Nagy Ferenc az összeesküvők egyik aktív vezetője. — Kovács Béla vallomása szerint Nagy Ferenc az összeesküvés minden részletéről tudott. A megszökött Saláta Kálmán testvére azt vallotta, hogy fivére biztosította őt, hogy Nagy Ferenc meg fogja védeni, mert különben az összeesküvők kellemlen helyzetbe hozhatják Nagy Ferencet.

hogy a kommunisták félremagyarázták azt a kijelentést, hogy a Kisgazdapárt jék, de rugalmas fek — Mi ehhez csak annyit fűzünk, hogy nem haladhat az a kocsi, amelyen 17 kilós suly visz előre és 57 kilós suly huz hátra. Balogh páter kijelentette, hogy a bankok államosítását nem helyesli. A reakció taktikája az, hogy ha az államosítást nem is tudja már megakadályozni, azt addig huzza ha'assa, ameddig tehet. A pártközti tárgyalásokon kiderült az is, hogy a Kisgazdapártnak nincs is 3 éves terve, csak arra van terve, hogy mit akar jékezni.

Ilyen előzmények után azonnal összeült a minisztertanács, és felszólította Nagy Ferencet, hogy térjen haza és adjon számot működéséről. Nagy Ferenc válasza még nem érkezett meg, amikor csütörtökön délután a cseh újságokból már értesültünk, hogy Nagy Ferenc egy svajci furdóhelyen találkozott Saláta Kálmánnal. Nagy Ferenc azt üzenő kintől saját pártjának, hogy „elküldöm nektek a lemondó levelet akkor, hogyha holmimat és csizmámat a bírkokimról utánam külditek és küldtök 400000 svajci frankot, mert nem hoztam magammal pénzt. Felelős magyar államférfi régen sülyedt ilyen mélyre. A felelősségrevonás elől gyávan a szökést vállalja, és mint egy utcai zsbúrur arról alkudozik, hogy a magyar nép gyászos működéséért meg lépési díjt fizessen neki. Paraszt származásu politikus a saját fajtáját 20 esztendő óta nem árulta el csufosabban. Nagy Ferenc ponteken végre beadta lemondását.

A Kisgazda Párt elárulta a koalíciót

A magyar belpolitikában a mostani k izis előtt a legnagyobb válságot a januárban leleplezett összeesküvés okozta. Az összeesküvés ügye azért vált politikai krízissé, mert az egész ország kü'ára az összeesküvők az egyik nagy demokratikus pártot eszköznek tudták felhasználni. Az összeesküvés leleplezése után a koalíció mindegyik pártja elítélte az összeesküvést. A kisgazdapárt szava m'ígött azonban nem volt üszinte szándék.

Március 11-én a Baloldali Blokk és a Független Kisgazdapárt egyezséget kötött. Az egyezség első pontja az összeesküvés maradéktalan fel számolása volt. A koalíció saját programjának vallotta a 5 éves ujja-

építési tervet. A Kisgazdapárt ígértet tett a reakciók kizárására. A magyar reakció részéről azonban közben komoly tám idás indult meg a 3 éves terv megvalósítása ellen. A Kisgazdapárt vezetőinek egyrésze ehhez csatlakozott. Az ipari c'kkék árát lényegesen felemelték. Ez egyformán támadás a munkás, a paraszt és az értelmiség ellen. Arról van itt szó, hogy a 3 éves terv nemcsak a hidukat, gyárakat hórházakat, mezőgazdasági intézményeket akar a népnek adni, hanem igazságos jövédalem elosztást is. Magyarország 8 millió dolgozója észrevette, hogy az árak emelkednek, csak éppen az erre hivatott szarv, az Anyag és Árhivatal nem vette észre.

Nem kell külföldi kölcsön

Kádár János a továbbiakban így folytatta előadását: A három éves terv pénzügyi alapjai adva vannak az országban. Rákosi elvtárs május 9-én Angyalföld proletárjai előtt rámutatott arra, hogy honnan kell meg szerelni a 3 éves terv pénzügyi fedezetét.

A háboru alatt a tőkésék óriási nyereségeket halmoztak fel a hadianyagszállításból, a dolgozó családok viszont elszegényedtek. Az asszony

az eltávozott családőt semmiképen sem tudta pótolni. A Kommunista párt követeli a háborus és inflációs vagyonok háromnegyed részének elkobzását és a 3 éves tervbe való beállítását. Az angyalföldi nagygyűlésen követelte Rákosi elvtárs a Magyar Nemzeti Bank és az ország pénzügyi életének 70 százalékát kezében tartó 3 legnagyobb magánbank államosítását. Ebben a kérdésben a munkásság, parasztság, a kisiparos-

Uj kormány, bizunk a közös munka sikerében

Szombaton este 7 órakor az új miniszterelnök, Dinnyés Lajos már le is tette az esküt. Dinnyés Lajosban bizunk, mert Cegléden sikereszálta a nagybankok államosítása mellett. A Kisgazdapárt elnöki székébe a hírek szerint az egyik legbe csületesebb demokrata kisgazda, Dobi István fog kerülni.

A miniszterelnökségi államtitkárság sem szolgálhatja jól az állam ügyét, hogyha szembezáll a bankok államosításával. Ma az a helyzet, hogy egyetlen alkotó kezét sem szabad a munkából kihagyni, de egyetlen gáncoskító kezét sem szabad megfűteni. Az amerikai imperializmus a nemzetek egysejének megbontásán dolgozik. Kelet-európa különösen nem tetszik az imperialistáknak. De Magyarország nem eladó. Nincs szán-

dékunkban az amerikai tőkésék igáját nyakunkba venni. Tisztességes kölcsönt csak akkor kaphatunk, ha urak leszünk a saját portánkon, mert csak a vergődő embert tudják garrá sokkal megvesztegetni. A munkás és a paraszt sorsa elválaszthatatlan. Közös munkánk eredményét közösen fogjuk megvédeni és gyarapítani. A magyar népnek el kell határoznia, hogy előre fog menni Magyarország ne a reakció, hanem a haladás báráfát tekintsenek reménykedve, fűjezte be az egybegyűlt közönség lelkes éljenzése és tapsvihara között rendkívül érdekes é. üszinte beszámulóját Kádár elvtárs.

A nagygyűlés Oczel János nemzetgyűlési képviselő zárószavaival ért véget.

Két ember . . .

Hába robantam, a vonat az orrom előtti kifutott az állomásról. A piros sapkás vasutas némi szájalommal nézett rám és eltűnt a pénztárban.

Körülnéztem és elhatároztam, hogy neki vágok gyalog az utnak. Gondoltam: csak lesz egy kocsi, amíg felülhetek. Majd a legelső megállítom és megmagyarázom a rajta údóknak, hogy 25 kilométert kell gyalogolnom, a bokám meg van rándulva, engedje meg, hogy felszálljak.

Amíg ezt forgatom a fejemben, kiértem az országútra. A nap erősen sütött, a csizmámmal felvert por vastagon telepedett le az arcomra. Izadás, por és a fáradtság nem valami kívánatosra tette külsőmet.

Kocsi zaja ütötte meg a fülemet. Hátrahéztam, egy kétkerekű kocsi közeledett felém. Jó erőben levő félvérű ló könnyen futott vele. Utólért . . .

— Jó napot kívánok, — köszöntöttem a gazdáját. — Engedje meg, hogy felszálljak! Huszonöt kilométerre kell gyalogolnom . . . a bokám ki van ficamodva és most igen erősen fáj.

— Rendben van. — felelte ő, — tessék, szálljon fel, de előbb fizessen nyolc forintot. Az autóbusz tíz forintba kerül addig, ameddig én megyek, de én két forinttal olcsóbban elviszem . . .

— De kérem én csak szíveségre gondolhatok. A vonat, amelyről lekéstem, mindössze csak három forintba kerül. Több pénz nincs is nálam.

— Akkor menjen gyalog. Csak nem gondolja, hogy ingyen fogom elvinni . . .

Főlényes gunnyal végigmért és gyorsan otthagytott. Hogy ki volt, nem tudom. Jómódu kereskedőnek látszott, de lehetett más is.

Azonban azt tudom, hogy a 8 forintra nem volt szüksége. Nem akart maga mellé ültetni, de még volt annyi emberség benne, hogy nem küldött egyszerűen a fenébe. Igaz, rosszabbat tett, gunyolódott . . .

Fájó érzés járta át agyamat. Így indultam tovább a már jó messzire haladt kocsi után. Láttam, amint távolabbról is visszanézett és megvetéssel mért végig, amiért a kocsijára felakartam szállni.

Körülbőlül egy órát róttam az utat az esemény után, amikor egy motorkerékpáros állt meg birtelen mellettem.

— Hová megy barátom? — kérdezte pöfögő géperő. A legközelebbi falu hat kilométerre van, odáig biztosan megy, üljön fel, — mondotta.

Nem tudtam a meglepetésközvetítéshez jutni. A bemutatkozáskor is csak bizonytalanul mondtam meg a nevem. Nem tudtam elbírni, hogy az előbbi után, ez is lehetséges legyen.

Háromnegyed óra múlva otthon voltam. Amíg utaztam, gondolkodtam, ki lehet ez az ember? Sohasem láttam, ő sem engem, miért teszi ezt velem?

Amikor a motorról leszálltam, mosolyogva szorította meg a kezem és köszönt:

— A viszontlátásra! Szabad-
ság! Ezután mindent megértettem.
(s. i.)

MOZI

Esernyővel harcol szuronyok elfoglalja a Gestapóval a Gestapó lő-
ndékét, még az akasztófa alól is meg-
szökik „AZ EZERARCU HŐS” fő-
szereplője.

1000 ötlet, 1000 izgalom „Az ezerarcu hős” filmben.

Hét revolvergolyó, hatszer biztos halál, két revolverrel lő, de minden golyó talál: „AZ EZERARCU HŐS.”

Salgótarján köszönete a hadifoglyokért

Május hó 12-én a MKP a bányakaszinó helyiségében hadifogly napot tartott, melyen több mint 500 hadifogoly hozzátartozója jelent meg.

Alice János megyebizottsági tag előadása után Jecsmenik Sándor, a napokban hazatért hadifogoly számolt be élményeiről és a hadifogoly életről.

A 6 órákor megkezdett előadás fél 10-ig elhúzódott és a megjelentek újra és újra kérték Jecsmenik elvtársat, hogy beszéljen a Szovjet Unióról, az ottani újjáépítésről. Az előadás után hazafelé induló községet egy robanó bányászasszony állította meg és a megtorpanó jelenlevőknek zokogásba fulladó hangon adta elő, hogy éppen most mondta be a rádió: haza engedik a foglyokat a békeszerződés ratifikálása előtt. Ennek hallatára mindenki robant haza, hogy megtudja a valóságot.

Másnap reggel már az egész városban szerte tudták a hírt és a MKP hadifogoly osztályának — a városban több helyen felállított — faluiságjánál már hatalmas tömeg szorong, olvassa a legújabb hírt: Sztálin generalisszimusz válaszlát Rákosi elvtárs levelére és még májusban megkezdik hadifoglyaink hazaszállítását.

A Petőfi téren felállított emelvény és a zenét szolgáltató hangszóró figyelemzést idéztek a községet, hogy este 8 órákor „Hála tüntetés” lesz. Már fél 8 órákor óriási tömeg szorong a téren és várja türelmesen a lánczénét szolgáltató hangszórók mellett az üzeneteket.

Nyolc óra után pár perccel az égen kelet felől egy üdöskő szerű égi tűnemény tűnik fel és lángcsóvát huzva maga után tűnik el. E keletről jött égi tűnemény mintegy üzenetet hoz rég nem látott szeretteinktől sokáig látható

füstcsöket hagyott maga után és a lelkekben meggyugvást: „igen, reátok gondoltunk!”

A harangok zugása mellett kanyarognak be a térre zenekarokkal, lampionokkal az acélgyári dolgozók, ellenirányból pedig ezernyi bányász-lámpa mellett az újjáépítés élbarcosai, a bányász elvtársak.

Elsőnek Pála Károlyné a MKP női titkára mond köszönetet Sztálin generalisszimusznak és Rákosi elvtársnak hadifoglyaink hazabocsájtásáért.

Rusznay Lajos, a salgótarjáni járási MKP titkára felolvassa azokat a köszönő hálával telt táviratokat, melyeket a város dolgozói nevében küld a nagy Szovjet Unió miniszterelnökének Sztálinnak és Rákosi Mátyásnak. Szavait többször megszakította az ütemes „Éljen Sztálin, éljen Rákosi Mátyás!” mely a téren szorongó 5000 főnyi tömeg háláját és szeretetét tolmácsolta.

Majd a 8 éves Szarka Csaba mondott köszönetet, hogy hazaengedik az ő régen látott apukáját. Barkó Béláné a MNDSZ részéről mondott köszönetet. Trezskony Anna Várnay Zsuzsi „A fiad visszatér” című versével könnyeztetle meg a községet. Végül Boros Antal a Nemzeti Bizottság köszönetét és háláját tolmácsolta meleg szavakkal.

Ezek után Salgótarján dolgozó népe zenekarokkal, lampionokkal, bányászlámpákkal felvonult az utcákon és szólni nem akart „Éljen Sztálin, éljen Rákosi!” köszönet nekik hadifoglyaink hazabocsájtásáért! kiáltásokkal tért nyugalomra, hogy másnap megkezdje újra a munkát, új jelszóval: „Segítsünk a hazatérő hadifoglyokon!”

Egy keveset a Csitáriakról

A felszabadulás után Csitár község parasztsíjai gyorsan ébredtek zsihadtságukból. A vármegyében a legelsőnek kezdtek el a földosztást. Mailáth grófok és herenceinek minden agyalfurt módszerrel elkövetett gáncsolása ellenére is Urbancsik József a földigénylő bizottság elnöke és néhány paraszt társa a földosztást mintászerűen hajtották végre.

Csitárban, de különösen a hozzátartozó Mailáthgárdonyban már 1945. évben alig maradt felszántatlan és bevetetlen föld. A gárdonyiak oly lendülettel kezdtek el a cukorrépa termesztést, hogy eredményéből már 1946. évre fel tudták magukat szerezni a szükséges gazdasági szerszámokkal. Ma már mindenki saját állatával szánt . . .

Ezek az emberek megmutatták, hogy tévednek azok a reakciós elemek, amelyek azt híresztelték: a volt gazdasági cselédék, a volt napszámosok nem képesek önállóan irányítani életüket. Ma már ez a támadó felület megszűnt számukra. És a csitáriak akaratán minden más feudális érdekű érvelgetés csakhamar utolsóként fogja elveszíteni támadási kedvét.

Ez a község a múltban a legszegényebb községek egyike volt. A hatalmas Grósz és Mailáth uradalom közé ékelődött községnek minden javát elszívta a két nagybirtok. Háza csak kicsinynek épülhettek és nem volt külön az emberek gondolatvilága sem. Az idegen ma sem lát első tekintetre mást; a kis házacskák még ma is olyan alázattal simulnak a földhöz mint régen, a parasztok ugyanúgy vezetik ma is, mezitláb, rongyos nadrágban teherüket, mint máskor. De

akt közelebb áll hozzájuk, aki ismeri őket, az látja azt a nagy változást, ami itt az emberek leikivilágában végbement. Az elkéseredés és a nemtörődömség helyett életkedv lüktet az ereikben. Érzik az emberek nincsnek leközelve a grófi birtoknak. Saját földjükön szánhatnak. Szabadok! Terveket szöhetnek a jövőre, nemes versengéssel, egyéniségük teljes érvényesítésére dolgozhatnak és építhetik ezt a községet, az országot.

Ismétlem, az idegen nem lát semmit. De én tudom, hogy itt nagy dolog történt. Életkedv szállta meg az embereket. A csitáriak a hit, a bizakodás, az akarat emberei lettek. Ez pedig naggyá széppé teszi majd ami eddig kicsi, ami eddig satnya volt. — Bizonyítja azt, hogy már igen komoly tervekbe kezdtek, azok végbevitelére a munkálatok megindultak.

Nagy jelentőséget vés a község életében a megalakult földmives szövetség. — Ennek talpra állításában szintén nagy érdeme van Urbancsiknak, Gyalog Józsefnek, Jerm Jánosnak. Ezek az emberek saját munkájukat elvégezve, éjszaka dolgoztak a Szövetség helyiségeinek megépítésénél. Sok nehézség és megjegyzés ellenére kitartó munkával mégis eljertre hívták. Ma már öröm ide ellátogatni, szép tiszta itt minden és tudományos gazdasági problémákról beszélnek az új gazdák . . .

Csitáriai

Dolgozások ebben a szellemben tovább, hogy létre serkentették azokat, akik lemaradtak, hogy a községre felragyogjon a szebb élet hajnala.

Sebők József.

A siker imádatáról . . .

Az Aldous Huxley által írt munkák korunk jellegzetessége gyanánt említük a siker imádatát. Amit a középkori kereszténység a lelki akasztó oltárán áldozott, ugyanannyit áldozunk mi — sőt talán többet is — a vagyonszerzés oltárán. Egyre másra mondunk le az élet csip-csup örömeiről csak azért, hogy az áhított Mammon ránkmosolygjon. Még a nagy gondolkodók is beleesnek a hibába, hogy furcsa tervekkel eszelnek ki: hogyan lehetne az ember fizikai teljesítőképeségét fokozni és ugyanakkor kurtálfurcsán megfélemléznek az ember szellemi szükségleteiről.

Henry Ford, aki nemcsak autógyáros, hanem „szociológus” is rámutatott arra, hogy az iparosodás és az alkohol milyen hatalmas ellenfelek. Sokkal többet tudna az ember dolgozni, ha kevesebbet inná. Még többet, ha semmit sem inná. Ha pedig kikapcsolná a szerelmet, az alkoholt, a művészeteket és a dobányt, egészen kiváló — és főleg olcsó gép lenne belőle.

Ime, a kapitalizmus olcsó receptje a gyors gazdagodás felé. A lemondások ára azonban túl nagy. Már most kérdés: könnyebb e a sikert elviselni — sőt kioldni miatta, mint az arany középszerűséget taposni és változatos fizikai és szellemi dögnyövrések árán újra meg újra jól felfrissülni: emberré lenni. Ha lemondanánk ezekről a szellemi és fizikai „masszázsozókról” tényleg jobban szolgálnánk a tökélet, de kétségtelenül megcsönkítanánk saját magunkat. A klasszikus görögök szerint: minden istent tisztelnünk kellene! Az emberi élet minden megnyilvánulásának joga van az életben, az élettel, hogy éléssze!

Mindenesetre: jobb uralkodni a gépeken, mint szolgálni őket, vagy akár versenyezni velük. Lemondani az ember rokonszenvesen áhátatlan jelleméből folyó apróságokról, hogy az aszkézis erejével túl tegyünk rajtuk mások — vagy akár a magunk gazdagodásáért. A gazdagodásért vagy árat fizetünk: a magunk rabszolgátságát.

Bernard Shaw „Vissza Matuszálemhez” című művében arra csábít bennünket, osszuk meg csodálatát a jövő nemnékül, ásatag szörnyűült embergépei iránt, akik valamennyien tökéletesebbek lesznek nálunk. Milyen ostobaság! Vajon lehet e tökéletesebb dolog, mint minden különösebb érdem nélkül Embernek lenni?

Sajnos, a tömegeket az eszmék tolják maguk előtt (nem vezetik) azért nem ismerjük sora a hátulról nyomó rugókat. Lenin tudja, hogy a tömeg képtelen arra, hogy saját magának eszményeket adjon, túri, hogy terejék. Kérdés, hogy merre? A jövő önmagát elpusztító Matuszálemhez?

A szocializmus elmélete kibátorta magát a tömeggondolkodás meddő akaratnoküliségéből és megtanította gondolkodni a népességet. Az államalkotó tömeg most már önmagának ad eszményeket és nem engedi, hogy az önérdék degenerálja fajtáját, jellemét, testét. Ha azok, akik a tömegből az irányítás bizalmát élvezik nem esnek bele a „siker imádatába”, akkor szocializmus megvalósulásával elmúlik Huxley félelme önmagunk megsemmisítésével kapcsolatban.

Embernek leszünk és a gépek szolgálni fognak, nem uralkodni rajtunk.

Pravotinszky Lajos.

Olvasd a

SZABAD NÉP-et

A magyar dolgozók napilapja.

Egy bukott miniszterelnök

A négy párt koalíciójára támaszkodó magyar demokratikus kormányzat immár két és fél esztendeje dolgozik azon, hogy az 1945 óta összeomlást követő és a történelemben páratlanul álló helyzetben segítsen és minél hamarabb emberhez méltó élet-színvonalat biztosítson nyolc millió magyarnak. Az elmúlt 2 és félszáz év legkésőbbi sok pozitív sikert mutat fel. Az anyagi romok felszámolásának területén gyorsan haladtunk előre és a rettenetes gazdasági krízis ellenére az ipar és a mezőgazdaság legtöbb területén vitathatatlan eredményeket értünk el. Két és félszáz évvel ezelőtt ez az ország sivatag volt, a legelmebb életszükségletek kielégítése sem látszott még az elkövetkező hétre sem biztosítva. Ma a közlekedésünk nagyrészt helyreállt, hidaink egyrésze felépült, iparunk megindult és termel, sok nehézség ellenére növekvő kapacitással.

A nagyarányú újjáépítéssel egyidejűleg azonban annál kevesebbet baladt eddig a szellemi, a lelki felépülés, a mult rettenetes nevelésének és utóhatásának megszüntetése. A nagy magyar társadalmi átalakulás kárvalótlait nem hajlandók a beilleszkedésre. Ezt ma az összeesküvést követő öt-hat hónap után sajnos megállapíthatjuk. Multhoz buzó anyagi érdekek, rokoni és baráti kapcsolataik, belátásra képtelen osztályönzésük valóságos hályogot von a szemükre. Nincs az az elvetemült gazság, amelyet meg ne kísérelnének, hogy az óra mutatóját 1940-re visszaforgassák.

Hajlandók fejjel a falnak rontanak és a legképtelenebb híreknek felelni ha az valamelyik édes reménységüknek tápot ad. Elhiszik a fából vaskarikát, az új fegyvernél is újabb fegy-

vert, ha ezt a birt valamelyik pesti romház pincéjében elutolják.

Ez, a Magyarországot már ki tudja hányadszor vesztébe taszító réteg az elmúlt hónapokban ismét úgy érezte, hogy a világpolitika alakulása kikapcsai számára a gesztenyét a tűzből. Kinyújtotta tehát csápjait az élet minden területére. Folyondárszerű karjai körülfogták a hatalom birtokosainak egy részét is. És a rokoni szálakból, mézes mázos magyarkodásból, a világnézeti közös gondolatokból olyan hálót szöttek vezető kormányfőink egy része köré, amelyet ezek nem tudtak és végül már nem is akartak elszakítani. Nagy Ferenc végzete az lett, hogy nem ismerte fel a történelmi alapigazságot: forradalmi átalakulások élén állók nem nézhetnek félre hamis szentimentalizmusból az ellenséges földalatti erők fölött. Mindegy, hogy miért nem szált szembe a „Magyar Közösség” bárgyú és elvetemült lázadócsakáival. Akár mert lebecsülte annak erejét, számárágnak tartotta, mint minden épelméjű ember, akár mert a rokoni és baráti kötelek megbénították cselekvőképességét, egyre megy: el kell vesztie annak, aki egy ilyen átalakulás kelles közepén nem tud erőt felmutatni az alvilág visszajáró szellemével szemben.

A történelem kegyetlen és nem nézi el az elkövetett hibákat. És nem lehet utóbb a nehézségekre, a lélektani és egyéb szempontokra hivatkozni: aki akárcsak szembunyítással, akár fölényes, semmibevevő mosollyal néz le oda, abonnan egyszer és nem is kétszer, mindössze két éve, a tébolyult önzés és pusztítás réme szakadt fel, az emberibb élet felé tartó mozdony kerekei alá kerül. Nincs bocsánat.

R. J.

Túlóra és protekció

Küzdelmes és vészagos napjainkban, mikor a rendkívüli minisztertanácsokban is soronkívül foglalkoznak a munkahány égető kérdésével, senki sem mehet el a fájdalmas és megoldásra váró problémákkal szembe a közömbös arc kifejezéssel. Sorozatosan kell foglalkoznunk ezzel a témával annál is inkább, mert nemcsak közérdekű belpolitikai feladatot, hanem ezenkívül az ugynevezett munkás tartalommal, a maga passzív életmódjával ólomulyként nehezedik az ország felfelé szárnyaló gazdasági életére.

A mindeniránt érdeklődő rendszeres újságolvasók napilapjaink belpolitikai sorai között az állástalanság leküzdésének újszerű módját tapasztalhatták. Budapest polgármestere ugyanis a túlóra kényes kérdésének megoldása mellett foglalt állást. Ezáltal kényesítve egyes vállalatokat új munkások felvételére. A rendelet kibágó ellen pedig drákói szigorral járt el.

Az előbbi humánus határozat nemcsak szociális szempontból állja meg a helyét, hanem gazdasági téren is rendkívül előnyösnek mondható. Mégpedig azért, mert a legtöbb vállalat a túlórát kétszeres díjjal honorálja. Tehát ami hasznos esetleg jelentene a többletmunka, azt elveszíti a duplaórabérral. Így örök emléket állítva annak a rendkívül célszerű mondanak: Ne tudja a balkezed, mit csinál a jobb!

Ezzel szemben, ha a gyárak, bányák és egyéb üzemek a felgyülemlett munka elvégzésére további munkásokat vesznek fel, ezeket a normális fizetéssel alkalmazhatják. De nemcsak a munkaadónak előnyös az egyszerű

munkabér, hanem ami a legfontosabb csökken a munkanélküliek száma. Ezáltal is erősítik az életszínvonal jólétet teremtő napjának életét hatását.

A túlórát csak a munkásokban szűkülő országokban juttalmazhatják kétszeres, vagy még ennél is magasabb díjjal, serkentve őket az állandó gyorsuló munka elvégzésére. De ez olyan országban, ahol ezer és ezer éhez ember áll a kenyértelenek sorában, ez a túlórás az állástalanok munkaalalmát rövidíti meg.

Nem tudom miért nem lehet Salgótarjánban is megvalósítani azt, amit a fővárosban oly gyorsan megvalósítottak?

A munkanélküliség kérdésének megoldásához szorosan hozzáfűződik a protekció kényes problémája is. Tegyük felre minden individuális érzést és tárgyilagos elemzéssel fordítsuk a kritika finomhegyű kését saját életünk felé.

Nem akarok itt szatirikus boncolgatást végezni, még kevésbé egyes emberek tekintélyét megtápnálni, csupán a józan ész segítségével egy hasznos lelkiismereti tükört állítok társadalmi életünk elé. Szükség van erre, hogy elménk segítségével körüljárjuk és megvizsgáljuk önmagunkat. Így gyengeségeinket felismerve egy kevés, de mindenoldalról megnyilvánuló akarattal és belátással azt könnyörtelenül elpusztítsuk!

Ezzel az őszinteséget igénylő módszerrel csakhamar megállapíthatjuk, hogy társadalmi életünk egyik beteges tünete: a protekció.

Az előbbi sirba szállt rendszer

idejében az arisztokraták, mágnások élvezték a születésükkel járó kiváltságokat. Tapasztalatlán tudjuk, hogy sok esetben csupán az érthető elmagasabb és felelősségteljesebb vezető pozíció, ki születésével már a méltósági rangot is magával hozta. Másodrangú kérdés volt az, hogy az illető milyen tehetséggel tudja ellátni az ezüst tálcán felajánlott hivatal. Ez a felső tiszternek nevezett réteg csak saját „kékverű” fajtaját támogatta. Azért is kellett bukniok, mert túlságosan körülbástyázták magukat rangokkal és kiváltságokkal, sűrűre szabva a kört, amelyen belül csak ők mozoghattak. Az elmúlt években gazdag éveket jogorán nevezhetjük protekció világának.

De sajnos még napjainkban is buján virágzik az ilyen irányú társadalmi korrupció. Noha eltűnt a méltósági rang, de kellemetlen vendégként illmaradt a rokonság és meghittebb barátok előszeretettel alkalmazott protekciója.

Idézzük meg a józan ész itélőszéke elé a napjainkban történő eseményeket. Mert a tiszta gondolkodás úgy világítja át a zavaros dolgokat, mint a nap sugar a felhőt. „Az ész itélőszéke előtt a dolgok vagy igazolják magukat vagy pusztulnak!” — mondja Engels.

Készen de minden elfogultság nélkül lezöghetjük, hogy az igazságos lelkű emberek mellett, egyesek nagyon egoisztikus politikát folytatnak, mert végeredményben mi is a protekció? A válasz mindenki előtt világos és érthető: visszaélés az elért tekintéllyel. Vagyis hánvan előnyös helyze tükönél fogva családtagoknak, rokonoknak juttatnak meg nem érdemelt hivatali, mellözve a tehetségesebb, de egyedülálló munkaerőt.

Elemezzük csak milyen távolabbi következménye van az ilyenirányú „jótekonyságnak”?

Kétségtelen, hogy ezen csalárd módon állásba jutott kegyenc halál adhat a sorsnak. Viszont a protekcióból kirekesztett, magáramaradt többségnek elegendő okot ad a bangoskodásra, ami legtöbbször a demokrácia rovására történik. Tehát végző elemzésben, az előkelő gesztussal állást csztogató protektorok akarva, nem akarva, a demokratikus államrend ellenségei lesznek.

Fordítsunk egyet gondolataink ezüst érméin és nézzük meg vizsgálódó szemmel az események másik oldalát is. Van egy szellemes francia gondolat szikra, amely így hangzik: Kasperd meg a dolgokat és mögötte megtaláld a nőt! A mi esetünkben azonban a nőt a reakció kecses formái helyettesítik. Lehet, hogy gondolkodásomat a pszichizmus pókbálói gátolják és hamarabb félreverem a barangot, mint ahogy a veszély követelné. Mégis feltételezhető, hogy a reakció a protekció látványát öli magára. Ezzel az emeltyűvel könnyebben juthat körponti vezetőbe helyre, ahol a többi barátait most már ő karolja fel. Következtetésem helyességére napjainkban leplezett puccs áll rá az igazság bélyegét.

Ideje tehát, hogy ez a bomlasztó tevékenykedés megszünjék, már csak azért is, mert a protekció segítségével állásba jéttettek nem rendelkeznek mindig elegendő tudással és főképp tehetséggel. Mindenki foglalja el azt a helyet az ország lázas alkotni akarsában, ami az ő képességének és képesítésének leginkább megfelel.

Mert csak így tudunk sokat és jól termelni. De ne felejtjük el, hogy a tudás nem jár mindig együtt az iskolai bizonyítvánnyal. Ha minden ember ebben az egymásmellé rendelésben igazságosan foglalja el a helyét a legjobb tudása szerint végzi a munkáját, hogy egy eredményes harmoniát hozzon létre: ez az igazságos társadalom!

A tudás hatalom ne csak a falakon díszlő jelmondat maradjon,

hanem a demokrácia pillérek alapköve kell, hogy legyen.

S míg a protekcióról elmélkedem, a voltairt irodalom egy alkalomszerű refréneje jut eszembe: „Tipord el a gyalázatost!”

Nagy György

Jönnek

Jönnek, jönnek nemsokára
A régen várt szentek,
Ha megjönnek, az lesz ám a leg-
[vidámabb ünnep.

Megszünnék a könnyek kisirt
Szemek szögletéből,
Gondtól gyűrött anyák arca
Mint a tavasz szépül.

Fécségek fáradt karja
Ölelésre tárul,
És a megjött fogoly teste
Karak közé zárul.

Apiát váró játszó gyermek
Kiált örömebe,
Megjött apám! — lesz már nekem
Sütemény ebédre.

Öröm, öröm váj valóra,
Több száz ezrek várják,
Kik a fájó szenvedések
Röges útját járják.

Eddig borus lelkeinkben
Öröm tüzek égtek,
S felszendül a Teremtőnk
Dicsőítő ének.

Kecskeméti István.

Rohammunka

M á r k h á z á n

F. év április hó 27-én reggel 6 órakor indultunk Baglyasról Márk-házára, 3 kőművessel és 9 elvtársnővel. A megbeszélés úgy volt, hogy a Márk-házai elvtársak mesét és másanyagokat szereznek az iskola javításához. Micsor cdaértünk se mérs, se más anyag nem volt készítve, mert a Márk-házai bírót azt mondta, hogy nincs szükség arra, hogy a kommunisták javítsák meg az iskolát. Ha három évig megfelelt az iskola, meg fog felelni ezután is, addig míg mi meg nem tudjuk csináltatni. Falujáró csoportunk nem jédt meg, hanem elmentünk Biró István kocsmárhoz, aki azt mondta, hogy a falu érdekéért ha kell öt mázsa meszet is ad ingyen. Nekünk kellett meg ezen felül egy kocsi homokot is kitermelni, amit a velünk jött kocsi oda is szállított az iskolához. Az elvtársak neki is fogtak a munkának és délután 4 óra a 3 kőműves az iskolát némileg rendezte. Ezután a velünk jött elvtársnők a női RG tagjai felsurolták az iskolát, leolajozták az összes ablakokat, kipucolták az ablakokat, lesurolták a padokat. Sőt meg arra is volt idejük, hogy a két WC-t felsurolják és teljesen kitakarítsák. A falu asszonyai látták ezt a munkát és hogy a kommunista falujáró csoportot megajándékozzák 50 drb. tojást szedtek össze, amit el is fogadtam a egyben átadtam a tanítóképzőszónak, hogy vigye be Salgótarjánba és adja el, a bevételből pedig vegyen a gyermekeknek ceruzát, füzetet és más amlre szükség van. Este a bucsuzásnál megváltozott a falu lakosságának a velünk szemben viselt ellenszere és teljes barátságban váltunk el egymástól. A tanítóképzőszón Kiss Mária pedig könnyezett a azt mondta, hogy soha nem hitte, hogy ennyi jótétemény is lehet a világon.

Miskolc, László népnev. ca. vezető

Művészet — műkedvelés

Moliere: Kényeskedők. Férjek iskolája.

Az acagyári „Petőfi Színjátszó Gárda”, kulturális multajhoz híven, ezúttal is két különleges színházi eseményt szolgált a magasabb színházi igények kielégítését. Moliere nek ez a két bohózata az irónak nem éppen a legkisebb darabjai közé tartozik. A kitűnő és nagyvonalú rendezés, a dekoratív ruhák, a mutatós díszletek valamint a szereplő személyek sokoldalú, tehetséges és stílusos játéka azonban biztos sikert hoztak az előadás számára.

Sajnos, városunk közönsége nem értékelte eléggé az ilyen komoly értékű színházi produkciókat és ezúttal is értelmetlenül módon távol tartotta magát ettől a nemes és minden szempontból magasabb kulturális törekvéstől. Még mindig csak a selejtes, izetlen, bárgyu és könnyű fajsúlyú darabok érdeklik az embereket. Pedig csak az az igazi kultúra, amely szórakoztatva nevel.

Fenti két darab is ezt a célt szolgálta. Vertich József ezúttal is remekelt, Fel fogásában tökéletesen Moliere erei hangulatot teremtett a színpadon. Valahogy így képzeljük el a nagy szórakoztató korának színpadi előadásait is. Mindvégig jókedv és léktető elevenég jellemezte a két vidám bohózat előadását.

A számtalan szereplő közül csak néhányat emelünk ki. Csics György már nem először lép fel Moliere szerepében. Ezúttal is rutinosan játszott és teljesen kifogástalan beszéd és mozgás technikával lepett meg becsülnket. Mócsányi kelemes hangtonusa, nyugodt, fölányos játéka, Baranyi Margó könnyed, zavartalan tiszta színpadi produkciója, valamint Honzsig mulattató figurája (nekünk a bárgyu, ütődött inasa tetszett jobban), valamint Szuhárcsev szerelmes, fiatalos hévvel megjátszott figurája és Stucmana bohókás stílusú alakítása voltak az előadásnak legjobb pontjai.

Meglepetésül szolgált Farkas Magda kedves, közvetlen alakítása a szobalányszerepekben. Óspugy, mint Telek Vali és Kőkegy Éva minden színpadi bájoságuk mellett, tehetségükkel is biztos ígéretei a színpadnak. A fiatalok közül még Kuncz Emil és Novák István jó karakterfigurái tetszeltek.

A salgótarjáni MKP mint házigazda

A salgótarjáni acagyári általános iskola „Bartók Béla” énekkarának nagyszerű O vasbégyleti, valamint budapesti rádiószerepése után a Magyar Kommunista Part nőgrán. bizottsága az előadás keretében szereplő gyermekek, valamint az iskola fűadárátlanul dolgozó pedagógus kara és a partot általában támogató acagyári nagyzenekar részére hála és köszönetképpen ünnepi utasítást rendezett az acagyári MKP közeli helyiségében.

Folyó hó 17-én d. u. 4 órakor gyűlt egybe a gyermek és felnőtt sereg. Az utasítást végrehajtva Oczel János nemzetgyűlési képviselő elvtárs szólalt fel és beszédében a pedagógus kar, valamint a zenekar bürgs működését méltatta és díszlete elismerését fejezte ki a demokrácia nevében az ezen a téren kifejtett öntelien, igaz munkáért. További ügybuzgó munkára kérte a megjelenteket.

Hovancz Béla elvtárs a párt támogatásáról beszélt. A párt felismerte az énekkar ügyének a demokrácia szempontjából való óriási jelentőségét és azonnal készséggel állott segítségére, hogy a párt anyagi és erkölcsi

támogatásával zavartalanul bonyolítassa le budapesti útját a rádióban való szereplésével kapcsolatban.

Szakmáért Rudolf a gyári üb. nevében mondott a látott és hallott szép munka eredményéért köszönetet.

Röder Alfréd igazgató megköszönte a MKP nek a nagytekű, lelkes támogatást és ígerte, hogy tovább is ezen az úton halad és küzd az iskola és annak tanítói kara a demokrácia teljes boldogulásáért.

A „Diák szerelem” János-aknán

Pálinkás vasárnap a János-aknai Madisz ifjúság színjátszó gárdája a „Diák szerelem” című operettet adta elő nagy sikerrel. A kultúrház nagyterme zsúfolásig megtelt közönséggel, mely végig érdeklődéssel s nagy figyelemmel kísérte az ifjúságnek ezen első önálló nagy munkáját. Minden szereplő a legnagyobb dicsőreget érdemel, de főképen Éber Zoltán, aki két szerepet játszott, amennyiben az egyik szereplő az előadás előtt megbetegedett s a szerep vállalásával megmentette az előadást.

Kalorik Ferenc és Ricz István rendezők mindent elkövettek az előadás sikerének érdekében. A János-aknai jazz zenekar nagy sikereit kísérte végig az előadást. Hajnalig tartó táncalfejeződött be a jól sikerült mulatság.

Gazdákat a beszolgáltatás ellenőrzésére

A gazdátársadalom társaltemtelente kifogás tárgyává a beszolgáltatással kapcsolatban, hogy olyan emberek ellenőrzik az östermelőket, akik a maguk szakmájába nem engednek betekinteni. A miskolci Földművelésügyi Tanács ezért felterjesztésben kérte illetékes kormánytényezőket, hogy ennek megismétlődését a jövő szempontjából küszöböljék ki mert az egyenlően elbírás kifogásokat és rosszérzést szül s akkor volna indokolt, ha az östermelők is ugyanezt tehetnék más foglalkozásbeliekkel s belenézhetnének a kis és nagyipar, valamint a kereskedelem világába s megállapíthatnák: ki, mit, hogyan ad és termelvényeinek mi volna — reális haszon mellett — az ára.

Szövetkezeti hírek

A balassagyarmati földműves Szövetkezet, mint a FOK főbizománya alig egy hónapi működésével bebizonyította, hogy a parasztság érdekében működik és jól végzi a dolgát.

A gyapjuvásárlás a szövetkezet közbelépése folytán magasabb árat biztosít a gyapju termelőnek, mint eddig. A Szövetkezet ugyanis egy kg gyapjuért a megállapított legmagasabb árat, 11 forintot fizet.

A tehemes gazdák számára nagy mennyiségű répiszeretel szerzett be és mázsanként 40-60 forintért árulja.

Az UFO Sz utján 100 q vetőmag tengerült readeit meg a gazdák számára maximális áron.

A megyei tagszövetkezeteket minden áruval ellátja sokkal olcsóbban, mintha bárhol másutt szereznék be áru szükségleteiket.

Társnövélő kőgép akció keretében minden évi törlesztésre két, három, vagy négy, repavágó gépet, szib. juttat az új földmívelő gazdáknak.

Ülünk a szép eredmények és a látható tiszta szövetkezeti vonalnak, mert ez erősíti megyénk kisparasztságát.

—kh—

Uj bélyegsorozat

Június 16-án érdekes bélyegsorozat jelent meg a Posta vezérigazgató-nag kibocsátásában. A 4 darabból álló sorozat 8, 12, 20 és 60 filléres címkékből áll. A 8 filléres címkét, két alapszínű bélyeg képe egy ímeccióstól tartó orvost ábrázol. A 12 filléresen egy orvos röntgen képet vizsgál, ennek alapszíne barna. A 20 filléres bélyegen gyermeket tartó gondosnő van zöld alapszínben, a 60 filléres bordóvörös bélyeg pedig egy szótavadt dróckerítésű foglytáborból hazatérő hadifoglyt ábrázol. A „Sieg! Ad! Segit!” mozgalomjára bélyegenként 50 fillér felárat állapítottak meg. Tekintettel a nagy érdeklődésre, a posta vezérigazgatója úgy intézkedett, hogy a teljes sorozathól egy személy csak egyet kaphat. A 60 filléres bélyeg minden postahivatásban beszerezhető.

Iskolai hírek

A középiskolai ifjúság országos gyűlésén elhatározták, hogy minden iskolában meg kell alakítani a 48-as bizottságokat.

Az I. körzeti ált. leányiskola június 18-án megtartott Anyák napján a Csmeley Ionától előkészített lepke tánc és fiúk ritmikus tánca annyira megtetszett a közönségnek, hogy azt az MNDSZ anyák napján és a püspök látogatásakor is megisméltették velük.

A II. körzeti ált. leányiskola június 1-én tartott szépen sikerült anyáknapiját. Ott 2 szép színdarabon kívül főleg az I. osztály lepketánca aratott sikert.

Az Ált. leányiskola V.-VI. osztályaiban kb. 1 hónapja alakították meg a 48-as bizottságokat. Az elfogadott program alapján már világosok és tiszták az utak, beüvegezték és polcokkal, zárral látták el a megrongált osztályszekrényeket, felsorolták és beajánlották a padokat, beüvegezték a tornacsarnokot és azt Anyák napján avatták fel.

További tervük a Petőfi kollégium és tanoncotthon számára 3-3 asztalkendő készítése, a távvezető bevezetése, irógépvétel, ha az iskola erre nem kapna pénzt. A tanulók dicséretes versenyben igyekeznek egymást megelőzni a kötelességben.

Az ált. fiu és leányiskola szórdán tartotta meg az állatok és növények napját jól sikerült mulattal egybekötve.

SPORT

Labdarúgás

SBTC—ÉRD 2:1 (12:1)

A gyengékapességű ÉRD csapatát megdöbbentő nagy gólaránnyal verte az SBTC. Ilyen nagy gólaránnyal nem számítottunk, de még arra sem, hogy az SBTC gólt is fog kapni, ami a gólarányt gyengített. A vadellen megint csak könnyelműen vette a játékok. A csatlósor azonban a jobb formán esetén többet is érte volna. Reméljük, a gőzpipával az SBTC reménye is valóra válhat.

Atlétika

A június 15-én helyezett ifjúsági ünnepen az iskolák és társadalmi egyesületek ifjai összetérik erejüket az atlétika versenyszámaiban.

Úszás

A bányai strandfürdő vezetőinek köszönetet mondunk, amennyiben lehetővé tette az ifjúság számára, hogy a fizetendő díj csökkentése városunkban is meghonosodjon és sportnívóra emelkedjen ez a rendkívül egészséges sportág.

Megkezdődtek a „mezitlábás” bajnoki mérkőzések.

Néhány napja szétküldte a Nemzeti Sportbizottság a „Mezitlábás” bajnoki mérkőzések résztvevőinek a főtáblalabdákat, hogy megkezdhessék mérkőzéseiket. Nem lebecsülendő az a nehézség, amelyeket le kellett küzdenie a magyar ifjúság tömegsport híveinek, amíg eljutottak ideig.

A magyar sport bíraltai régen érezték azokat az anyagi nehézségeket, amelyek háború után a tömegsport kifejlesztését akadályozták. Így született meg a „Mezitlábás” gondolata. Ha nincs cipő, nincs felesleges felszerelés a csapatok mezitláb, csak sportolónak, csak fejlessék magukat az ifjak.

Azonban még ezeket a cökkenített igényeket is nehéz volt kielégíteni. A hivatalos körök mindenütt a legnagyobb rokonszenv hangján nyilatkoztak a kezdeményezésről, a korlátolt anyagi lehetőségek azonban megakadályozták, hogy ez valószínű támogatással alakuljon át.

Végül is a Nemzeti Sport Bizottság a saját pénzéből biztosította a labdák elkészítéséhez szükséges bőrt. Ujabb nehézségek, újabb hajtsza a kiutalás körül... egyesek már elvesztették hitüket. Ugy érezték, hogy a munka a közöny fertőzébe fog fulladni, mint annyi jó kezdeményezés.

A végén meg is sikerült. A magyar ifjúság megmutatta hogy a semmiből is tud eredményeket felmutatni. Ha ezer nehézség leküzdésevel is, de elkészültek a labdák és 640 csapattal megindult a „Mezitlábás”, biztosítva a magyar ifjúság tömegének a sportolás lehetőségét. Ez az eredmény újabb jelentős bizonyítéka a magyar ifjúság tehetségességének.

Felhívás

Naday Pál, városunk színművésze és kulturavezetője felkéri azon nőket és férfiakat, akik az „Ady munkásszónok” gárdájában mint működő tagok óhajtanak részt, szíveskedjenek jelentkezni: Bányakastély 5 szobába délelőtt 9 órától.

Ezenkívül felhívja mindazokat a leányokat és fiúkat, akiknek enyhébbük van, hogy az augusztusban rendezendő nagy szabad éri „János virág” előadásain részt akarnak venni, azok is szíveskedjenek jelentkezni.

Helyreigazítás

Az MKP és a Szoc. Dem. pártok összekötőbizottságának ülésein hozott határozat értelmében közöljük, hogy lapunk 1947 február 23-i számban „Ipartestületi választások” cím alatt megjelent cikkünk helyét bekezdésről kezdve a cikk végéig, az abban foglaltakat teljes egészében visszavonjuk. Szerkesztőség.

Felhívás

Felhívjuk mindazok figyelmét, akik 1947 évben lapunk kö. bevezetőjével együtt Agócs István alapítványi sajtómegbíztott megbízóleveleket kaptak azonnal küldék vissza címűkre, ugyanekkor közöljük, hogy fenti aláírástú bármilyen természetű megbízások a mai nappal hatályukat veszítik. Köszönettel.

„MUNKÁS SZÓ”

demokratikus hetilap
Felölös szerkesztő: dr. VASS GYULA
Felölös kiadó: BALÁZS ISTVÁN
Szerkesztőség és kiadó hivatal: Fő-u. 45
Kéziratok erre a címre küldendők.
Postaszámuk: 19 718
Nyomatott Végő Kálmán könyvnyomdájában Salgótarján, Rakóczi-ut. 66.